

det private Lovforslag angaaende Esbjergs Ophøjelse til Handelsplads ikke kom i Jællensudvalg; man havde da sikkert været et Skridt videre. Fra Landstingets Side var der jo ikke særlig Anledning til at fremsætte Forslag herom, det maatte nærmest komme fra Folketingets Side; jeg for mit Vedkommende havde ogsaa ventet, at der var kommet Forslag herom. At der er Trang for Esbjerg til at faa en anden Kommuneordning, behøver ikke her at gentages, det blev allerede udførlig omtalt ved Behandlingen af de tidligere nævnte Lovforslag, og da Erkendelsen heraf er almindelig til Stede ikke alene her, men ogsaa hos den høje Regering og Folketinget, tør det vel haabes, at man snart maatte kunne komme til Enighed om en saadan Ordning, som vil kunne tilfredsstille til alle Sider.

Madsen-Mjgbdal: Denne Sag, som vi behandle her, kan jo til en vis Grad siges at have Bisfald fra alle Sider, idet jeg nemlig i det hele taget skønner, at man fra alle Sider erkender, at saaledes som Forholdene for Tiden ere i Esbjerg, kan det ikke blive ved at gaa. En Forandring i en nær Fremtid er nødvendig. Denne almindelige Erkendelse fra alle Sider har givet sig Udslag her i Rigsdagen paa en usædvanlig Maade, idet den nemlig har givet Anledning til, at der er fremkommet 3 Lovforslag om den samme Sag i samme Samling. Det er, saa vidt jeg ved, temmelig enestaaende; jeg mindes i alt Fald ikke noget Fortilsælde af lignende Art.

Den første Gang, vi beskæftigede os med den samme Sag, var jo, som det høje Ting erindrer, ved Lovforslaget om Handelspladsernes kommunale Styrelse. At det var Forholdene i Esbjerg, der laa til Grund for, at det Lovforslag kom frem, ere vi sikkert alle enige om, thi jeg tror ikke, at man havde nogen rigtig rimelig Grund til at vente, at man under de forhaandenværende Forhold skulde faa en almindelig Ordning af Handelspladsernes kommunale Styrelse. Det var sikkert ganske særligt Hensynet til Esbjerg, der var Grund til, at denne Lov fremkom. At det samme er Tilfældet med de to sidste Forslag, Forslaget om at gøre Esbjerg til Handelsplads og nu det Forslag, som foreligger her for det høje Ting i Dag om at gøre Esbjerg til Købstad, det er jo en Selvfølge. Jeg behøver ikke at bruge mange Ord for at anbefale det Forslag, som nu her foreligger. Jeg har jo haft Vælsighed til at udtale mig flere Gange under de foregaaende Forhandlinger om denne Ting, og jeg kan jo i denne Henseende henvisse til mine tidligere

Udtalelser. Jeg er næsten tilbøjelig til at tro, at jeg er den, der her i Tinget først har nævnt Tanken om at ophøje Esbjerg til Købstad som det, der for mig stod som Muligheden for at komme ud over alle Vanskelighederne, og da vi nu ere saa heldige, at den Tanke foreligger i et Lovforslag, som er vedtaget enstemmig i det andet Ting med Tilslutning fra alle Sider, saa er det jo en Selvfølge, at jeg kun kan glæde mig over, at Forholdene ere, som de ere, og at jeg derfor meget vil anbefale dette Forslag til hurtig Fremme.

Der er rejst, ja, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det Betæneligheder ved denne hurtige Fremme; der er jo nemlig sagt, at der var nogen Grund til at foretage en nærmere Overvejelse af forfællelige Ting. Jeg skal ikke omtale det videre, men jeg skal dog sige, at naar man har talt om, at der var Grund til nærmere Overvejelse med Hensyn til § 6 i Anledning af forfællelige Forhold, navnlig Grænsen mellem Købstadgrund og Landet, saa forekommer det mig, at § 6 er saaledes affattet, at der ingen Betæneligheder kan være derved; i alt Fald nærer jeg ikke nogen Betænelighed ved at give § 6 min Stemme. Af Mænd fra den paagældende Egn har jeg hørt sige, at der ikke er nogen særlig Vanskelighed forbundet ved at trække denne Grænse, og det er ordnet saaledes, at i hvert Fald jeg meget trygt kan overlade det til Afgørelse af Administrationen i Forening med de stedlige Myndigheder.

Den foregaaende ærede Taler udtalte noget om et muligt Præcedens, der kunde stables ved Vedtagelsen af denne Lov for fremtidige Forhold, idet man nemlig kunde vente, at andre store Sognekommuner i Fremtiden kunde komme med lignende Krav, og at man kunde blive nødt til at ophøje ogsaa dem til Købstæder. I den Henseende skal jeg blot gøre to Bemærkninger. Den første er den, at der er vist ingen af os, der let kan tænke sig, at saadanne Forhold, som nu finde Sted for Esbjergs Vedkommende, ville finde Sted i en overskuelig Fremtid, saa vi behøve ikke at være bange for at skabe noget Præcedens i den Retning. Men selv om der ogsaa skulde komme et Forhold af lignende Art, hvad jeg, som sagt, ikke kan se, saa ster der jo ikke nogen særlig Forrykkelse af den Grund, navnlig slet ikke med Hensyn til Købstædernes Valgret til Landstinget; den bliver jo aldeles usforandret den samme, enten der bliver en Købstad mere eller mindre.

Jeg vil derfor gerne anbefale Lovforslaget saa godt, som jeg kan, og navnlig anbefale det til hurtig Fremme, saaledes at vi